

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Skal forslaget forstås således, at man mener, at det er rimeligt at udvide statens magt, sådan at armslængdeprincippet, som i dag er gældende for alle offentlige støtteinitiativer, skal udbredes til den private sektor?

Mener De Radikale virkelig, at talentarbejdet er en opgave, man kan overføre til den private sektor? Er det ikke det offentliges arbejde, sådan som regeringen har lagt meget vægt på, at styrke talentudviklingen og talentstøtten via de offentlige bidrag?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

I forhold til armslængdeprincippet, og om det skal udbredes til de private, er det jo sådan, at mange af fondene fungerer eksemplarisk, eksempelvis Ny Carlsbergfondet og Egmont Fonden, som har det med ofte at give penge, og de blander sig ikke videre i det, men der er eksempler på fonde, der kræver at sidde med ved bordet, og som blander sig i alt. Et eksempel er Bikuben i forhold til H.C. Andersen-året 2005. De blander sig i alt for meget.

Jeg kan ikke lige huske Fru Ester Larsens andet spørgsmål. Det må gentages.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Til opfriskning af hukommelsen drejer det sig om, hvis opgave det er at støtte talentarbejdet, talentudviklingen.

Jeg studser meget over, at man fra det offentlige side vil blande sig i en udskiftningstakt i private fondsbestyrelser. Nu udtaler ordføreren sig meget positivt om Ny Carlsbergfondet. Der sidder tre mennesker, som har siddet der i meget lang tid. Tilfældigvis repræsenterer de tre personer den højeste ekspertise, de har fået den højeste uddannelse, landet kan tilbyde på det her område. Skulle vi virkelig stille krav om, at de skal træde til side, fordi vi synes, at private fonde skal administreres efter principper, som vi fastlægger?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Det, vi peger på, er, at der er et problem. Problemet er, at når nogle har siddet i de bestyrelser i mange år, er der risiko for en ensproethed. Noget af det, der sker, er, at fondene primært støtter driften, og det vil sige, at der faktisk er et demo-

kratisk problem, for når de støtter driften, så støtter de også det, der bliver udstillet i det offentlige rum, og så er det nærmest dem, der bestemmer, hvad der skal ses.

Derfor har vi et demokratisk problem, og det er også derfor, vi tager debatten i dag for lige at finde ud af, hvad vi kan gøre ved det, for vi synes, at det er et problem med den der ensproethed.

Til det med de unge kunstnere: Selvfølgelig er det primært en offentlig opgave, men det er dem, der ofte bliver overset, når der skal gives støtte fra fondes og private virksomheders side.

Kl. 10.35

Formanden:

Fru Ester Larsen som ordfører.

Ester Larsen (V):

I modsætning til den radikale ordfører kan jeg sige, at i Venstre er vi meget taknemlige for, at de private fonde støtter mangfoldigheden og ikke fremmer ensproetheden, som det kom til udtryk.

Hvis man forestiller sig, at alle de kunstværker, som private samlere har skænket museerne, blev vendt om, ville der ikke blive meget at se på. Det er hurtigt overskuet, hvad det offentlige har ydet til museernes indhold, skriver Knud W. Jensen i bogen »De glade givere«. Her oplyses det også, at hele 90 pct. af den samlede bestand af kunstværker er donationer fra samlere, kunstnere og fonde og flest fra de sidste.

Danmark har lykkeligvis helt usædvanlig mange kulturstøttende fonde. Det betyder, at vi gennem årtier har kunnet nyde nyindkøbt kunst til museer og det offentlige rum.

Man har samtidig kunnet følge, hvorledes fondene har tilpasset sig samfundsudviklingen, så de i dag indgår i et stadig tættere samarbejde med det omgivende samfund. Hvor fondene tidligere suverænt indkøbte kunst og forærede den til institutioner, er fremgangsmåden en anden i dag. Nu er det ofte institutionerne, der tager initiativet og søger finansiell støtte til værker, til formidling, til bygninger, til nyopførelser og restaureringer, til udstillinger, til forskning og f.eks. til digitalisering af bøger og billeder.

Generøse givere har gennem almennyttige fonde beriget vores samfund uden modkrav. Det kan derfor være svært at forstå den mistænkeliggørelse, man forsøger at skabe om dem.

Mange almennyttige fonde blev etableret i forrige århundrede. Deres tilblivelse hang nøje